

Del beretningen om Jesus

Ugens vers

"Dette har jeg skrevet til jer, der tror på Guds søns navn, for at I skal vide, at I har evigt liv" (1 Joh 5,13).

Introduktion

Som det blev sagt i et tidligere studium, findes der ikke noget stærkere argument for evangeliets kraft end et forvandlet liv. Mennesker kan være uenige med din teologi. De kan drøfte læresætninger med dig. De kan sætte spørgsmålstejn ved din opfattelse af Skriften; men de vil sjældent betvivle dit personlige vidnesbyrd om, hvad Jesus betyder for dig, og har gjort for dig.

At vidne er at dele med andre, hvad vi ved om Jesus. Det er at lade andre få at vide, hvad han betyder for os, og hvad han har gjort for os. Hvis vores vidnesbyrd kun består i at forsøge at bevise, at vi tror det rigtige og de andre noget forkert, vil vi blive mødt med stor modstand. Hvis vores vidnesbyrd om Jesus kommer fra et hjerte, der er forvandlet ved hans nåde, vundet ved hans kærlighed og forundret over hans sandhed, vil andre blive påvirket af, hvordan den sandhed, vi tror, har indvirket på vores liv. Sandhed præsenteret sammen med et forvandlet liv gør en stor forskel.

Ugens tekster

- Ef 2,1-10
- 1 Joh 4,7-11
- Mark 5,1-20
- Hebr 10,19-22
- Gal 2,20
- 1 Kor 1,30

Jesus: grundlaget for vores vidnesbyrd

Som kristne har vi alle en historie at fortælle, en historie om, hvordan Jesus har forandret vores liv, og hvad han har gjort for os.

Ef 2,1-10

Hvordan var vi, før vi kendte Kristus? Hvad har vi, efter at vi tog imod Kristus?

A. Før vi kendte Kristus (Ef 2,1-3):

B. Efter vi kender Kristus (Ef 2,4-10):

Hvilken fantastisk forandring! Før vi kendte Kristus, var vi "døde i [vores] overtrædelser og synder", "lod [os] bestemme af denne verdens tidsalder", "gjorde ..., hvad kødet og sindet ville" og "var af natur vredens børn". Kort sagt gik vi formålsløst gennem livet i en fortabt tilstand, før vi kendte Kristus.

Måske har vi oplevet, hvad der så ud til at være lykke; men der var angst i sindet og ingen hensigt med tilværelsen. At komme til Jesus og opleve hans kærlighed ændrede alt. Nu er vi virkelig "gjort levende" i Kristus. Gennem hans "rige barmhjertighed og på grund af den store kærlighed, han elskede os med", har vi modtaget frelsens gave. "Han oprejste os sammen med ham og satte os med ham i himlen, i Kristus Jesus". I Kristus har livet fået ny mening og en ny hensigt. Johannes siger: "I ham var liv, og livet var menneskers lys" (Joh 1,4).

Ef 2,10

Hvad fortæller dette vers om, hvilken central plads gode gerninger har for den kristne tro? Hvordan skal vi forstå det i forhold til frelse "ved tro, uden lovgerninger" (Rom 3,28)?

Til eftertanke

Hvordan er dit liv blevet forandret i Kristus – en forandring, som kan hjælpe andre til at lære Jesus at kende?

Et personligt vidnesbyrds forvandlende kraft

Zebedæus' sønnerne Jakob og Johannes var kendt som "Tordensønner" (Mark 3,17). Det var faktisk Jesus, som gav dem dette tilnavn. En illustration af Johannes' hidsige temperament fandt sted, da Jesus og hans disciple gik gennem Samaria. Da de forsøgte at finde et sted at overnatte, blev de mødt med stor modstand på grund af samaritanernes fordom imod jøderne. De blev nægtet selv det mest enkle husly.

Jakob og Johannes mente, at de havde løsningen på problemet. "Da disciplene Jakob og Johannes så det, spurgte de: 'Herre, vil du have, at vi skal sige, at der skal falde ild ned fra himlen og fortære dem?'" (Luk 9,54). Jesus irettesatte brødrene, og de forlod alle landsbyen i stilhed. Jesu metode er kærlighed, ikke magt.

I Jesu nærhed blev Johannes' heftighed og vrede forvandlet til kærlighed og mild omsorg. I Johannes' første brev findes ordet at elske eller kærlighed over fyrre gange.

1 Joh 1,1-4;
3,1; 4,7-11;
5,1-5

Hvad siger disse vers om Johannes' vidnesbyrd og om den forandring, der fandt sted i hans liv på grund af hans samvær med Jesus?

Der findes et evigt universelt princip. Ellen White udtrykker det med følgende ord: "Udøvelse af magt er i modstrid med principperne for Guds herredømme. Gud ønsker kun kærlighedens tjeneste, og kærlighed kan ikke fremtvinges, den kan ikke vindes ved magt eller autoritet. Kærlighed kan kun vækkes med kærlighed" (*Jesu liv*, s. 9-10).

Når vi er overgivet til Kristus, vil hans kærlighed skinne ud til andre gennem os. Et forvandlet liv er kristendommens største vidnesbyrd. Det betyder ikke, at vi aldrig begår fejl, eller at vi altid er de kanaler for kærlighed og nåde, som det er meningen, at vi skal være. Men det betyder ideelt set, at Kristi kærlighed vil strømme fra vores liv, og at vi bliver en velsignelse for dem, vi møder.

Til eftertanke

Hvor god er du til at genspejle Kristi kærlighed til andre? Tænk over følgerne af dit svar.

Fortæl historien om Jesus

Hvem var de første missionærer, som Jesus udsendte? De var ikke blandt disciplene. De var ikke blandt dem, der i lang tid havde fulgt ham. De første missionærer, som Jesus udsendte, havde været forrykte og besatte mænd, som et par timer tidligere havde terroriseret hele området og skabt frygt i de omkringliggende landsbyer.

Med overnaturlige dæmoniske kræfter brød den ene af dem de lænker, han var bundet med, udstødte frygtelige skrig, og slog sig selv med sten. Smerten i deres råb var kun en genklang af den dybere smerte i deres hjerte (Matt 8,28-29; Mark 5,1-5). Men så mødte de Jesus, og deres liv blev forvandlet. De ville aldrig blive de samme igen. Jesus drev de frygtelige dæmoner ud af dem og ind i en flok svin, der kastede sig ud over klippeskrænten og ned i søen (Matt 8,32-34; Mark 5,13-14).

Matt 8,28-34

Hvad skete der med disse mænd, og hvad fandt landsbyboerne, da de kom ud for at se, hvad der var sket?

De besatte var nu nye mennesker, forvandlede af Kristi kraft. Landsbyens befolkning fandt dem siddende ved Jesu fødder, hvor de lyttede til hvert ord, Mesteren sagde. Vi bør lægge mærke til, at Matthæusevangeliet fortæller, at der var to, som blev befriet, mens Markus kun fokuserer på den enes beretning. Om der er en eller to, er underordnet. Pointen er, at Jesus helbreder både fysisk, mentalt, følelsesmæssigt og åndeligt.

Mark 5,18-20

Denne nyomvendte, forvandlede besatte ønskede at være sammen med Jesus; men hvad bad Jesus ham om at gøre?

"Kun i nogle få øjeblikke havde disse mænd haft det privilegium at lytte til Kristi lære. De havde aldrig hørt en eneste prædiken fra hans mund. De kunne ikke belære folket sådan som disciplene, der dagligt havde været sammen med Kristus. Men de medbragte i sig selv beviset for, at Kristus var Messias. De kunne fortælle, hvad de vidste, hvad de selv havde set og hørt og oplevet af Kristi kraft. Dette er, hvad enhver kan gøre, hvis hjerte har følt Guds nåde" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 242). Deres vidnesbyrd forberedte Dekapolis, de ti byer på bredden af Genesaretsøen, til at modtage Jesu undervisning. Sådan er kraften i et personligt vidnesbyrd.

At vidne med overbevisning

1 Joh 5,11-13
Hebr 10,19-22
1 kor 15,1-2

Hvilken forsikring om evigt liv giver Bibelen os, som gør os i stand til at vidne med vished om frelsen i Kristus?

Hvis vi ikke har en personlig overbevisning om frelse i Jesus, er det ikke muligt at dele den med andre. Vi kan ikke dele, hvad vi ikke selv har. Der er alvorlige kristne, som lever i evig uvished og frygt for, at de aldrig bliver gode nok til at blive frelst. En klog ældre prædikant sagde engang: "Når jeg ser på mig selv, ser jeg ingen mulighed for at blive frelst. Når jeg ser på Jesus, ser jeg ingen mulighed for at gå fortabt." Ned igennem århundrederne har man altid kunnet stole på Herrens sikre ord: "Vend dig til mig, og bliv frelst, hele du vide jord! For jeg er Gud, der er ingen anden" (Es 45,22).

Vores Gud ønsker, at hver og en af os skal glæde os over den frelse, han af nåde tilbyder os. Han længes efter, at vi skal erfare, hvad det betyder at blive retfærdiggjort af hans nåde og blive befriet fra den fordømmelse og skyld, som synden medfører. I Rom 5 siger Paulus: "Da vi nu er blevet gjort retfærdige af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus" (Rom 5,1). Han tilføjer, at vi kan være forvisset om, at "så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus" (Rom 8,1). Apostlen Johannes bekræfter, at "den, der har Sønnen, har livet; den, der ikke har Guds søn, har ikke livet" (1 Joh 5,12).

Hvis vi i tro har taget imod Jesus, og han lever i vores hjerter gennem Helligånden, er det evige livs gave vores her og nu. Det betyder ikke, at når vi en gang har erfaret Guds nåde og frelsen i Jesus Kristus, kan vi ikke miste den (2 Pet 2,18-22; Hebr 3,6; Åb 3,5). Vi har altid muligheden for at vælge at gå bort fra ham. Men når vi har erfaret hans kærlighed, og forstår dybden af hans offer, bør vi aldrig vælge at gå bort fra ham, som elsker os så højt. Hver dag vil vi forsøge at finde anledninger til at dele den nåde med andre, som vi har fået i Jesus.

Til eftertanke

Har du vished om frelsen i Jesus? Hvad baserer du den evt. på? Hvorfor har du en sådan vished? Hvor finder vi den? Og hvis du ikke har en sådan frelsesvished, hvorfor har du den da ikke? Og hvor kan du finde den?

Værd at vidne om

"Jeg er korsfæstet med Kristus. Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig" (Gal 2,19-20).

Der vil helt sikkert være noget, vi skal ofre, når vi tager imod Jesus. Der vil være ting, han beder os om at opgive. Jesus sagde tydeligt, hvad det ville koste at følge ham: "Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og daglig tage sit kors op og følge mig" (Luk 9,23). Når vi overgiver vores liv til Kristus og hans vilje, og "vort gamle menneske er blevet korsfæstet sammen med ham" (Rom 6,6), gør det ondt. Til tider gør det ondt at opgive det, vi har holdt af og vores livslange vaner. Men belønningen overgår langt smerten.

Stærke vidnesbyrd, som har forvandlende effekt på andre, fokuserer på, hvad Kristus har gjort for os, ikke på, hvad vi har opgivet for ham. De fokuserer på hans offer, ikke på vores egne såkaldte ofre. Kristus beder os aldrig om at opgive noget, som det er til vores bedste at holde fast ved.

Kristendommens historie er fuld af beretninger om mennesker, som ofrede alt for Kristus. Det betyder ikke, at disse mennesker fortjente frelsen, uanset hvor uselviske og opofrende de var. I de fleste tilfælde var disse mænd og kvinder i overensstemmelse med Guds kald i deres liv villige til at lægge alt på selvopofrelsens alter, når de indså, hvor meget Kristus havde gjort for dem.

Vores vidnesbyrd er altid baseret på, hvad Kristus har gjort for os. Nedskriv nogle af de nådegaver, der omtales i disse tekster.

Tænk over, hvad Kristus har gjort for dig. Måske har du været en overgivet kristen hele dit liv. Eller måske har du oplevet en dramatisk omvendelse. Tænk over, hvor god Jesus har været imod dig, og den mening, fred og lykke, han har givet din tilværelse. Tænk over de gange, hvor han har givet dig styrke til at komme igennem vanskelige erfaringer i dit liv.

Hvilke ofre er du blevet kaldet til at gøre for Kristus? Hvad har du lært, som kan være en velsignelse for andre?

Joh 1,12; 10,10
Joh 14,27
1 Kor 1,30

Til eftertanke

Til videre studium

Mark 5,25-34

"Den undrende skare, som flokkedes tæt om Jesus, følte ikke, at der tilflød dem nogen levende kraft. Men da den syge kvinde rakte sin hånd ud for at røre ved ham i forvisning om, at hun ville blive rask, følte hun den helbredende kraft. Sådan er det også med det åndelige. At tale tilfældigt om religion, at bede uden en dyb længsel i sjælen og en levende tro, er til ingen nytte. En nominal tro på Kristus, som blot accepterer ham som verdens Frelser, kan aldrig bringe lægedom til sjælen. Den tro, der udvirker frelse, er ikke blot en intellektuel godkendelse af sandheden... Det er ikke nok at tro noget om Kristus, vi må tro på ham. Den eneste tro, som vil gavne os, er den, der tager imod ham som sin personlige Frelser, og som selv tilegner sig hans positive egenskaber...

Vor bekendelse af hans trofasthed er det hjælpemiddel, himmelen har valgt til at åbenbare Kristus for verden. Vi skal anerkende hans nåde, sådan som vi har lært den at kende gennem fortidens hellige mænd; men det, som betyder mest, er vidnesbyrdet om vore egne erfaringer. Vi er vidner for Gud, når vi i os selv ser resultatet af den guddommelige kraft, der arbejder i os. Hvert enkelt menneskes tilværelse er tydeligt forskelligt fra alle andres; dets erfaring er væsentlig forskellig fra deres. Gud ønsker, at vores lovprisning skal stige op til ham, præget af vor egen individualitet. Når et menneske, hvis liv afspejler Kristus, udtrykker 'lov og pris for hans nådes herlighed' (Ef 1,6) vil sådanne personlige vidnesbyrd være en uimodståelig kraft til andres frelse" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 246).

Spørgsmål
til drøftelse

1. **Hvori består et overbevisende vidnesbyrd? Hvad var grundlaget for Paulus' vidnesbyrd i ApG 26,1-23?**
2. **Hvorfor tror du, at et personligt vidnesbyrd om, hvad Kristus har gjort for os, har så stor kraft? Hvordan vil du besvare følgende spørgsmål: "Så det er, hvad der skete for dig. Men hvad nu, hvis jeg ikke har oplevet det? Hvad skal jeg bruge din historie til?"**
3. **Hvad bør du undgå, når du aflægger dit vidnesbyrd over for en, der ikke tror?**
4. **Tænk over spørgsmålet om frelsesvished. Hvorfor er det betydningsfuldt for den kristne? Hvordan kan vi være sikre på vores egen frelse uden samtidigt at være selvoptagne og arrogante?**

